

PLEITNOTA

inzake

Extreme Cleaning & Construction Services B.V. (hierna: 'ECCS'), appellante, gem. mr. M. Bijkerk

vs.

Minister van SZW (hierna; 'de Minister' of 'SZW'), verweerder, gem. onbekend

en tevens inzake

Ruben Ernesto PEREA RUIZ (hierna: 'Perea'), appellant, gem. mr. M. Bijkerk

vs.

Staatssecretaris van V&J (hierna: 'IND'), verweerder, gem. mr. P.J. de Graaf (vermoedelijk)

Appellanten doen zeggen:

Algemeen

1. Als men denkt dat schending van mensenrechten jegens vreemdelingen niet zal leiden tot schending van mensenrechten jegens de eigen burgers, dan denkt men niet na.

Deze zaak onderscheidt zich van vele andere doordat Perea's dood op het spel stond. Daardoor tekent het onrecht jegens deze vreemdeling-medemens zich zo scherp af.

Vermoedelijk was zijn potentiële dood de reden waarom ZVK *wel* begreep dat men Perea niet halverwege in de steek mocht laten. Echter zowel SZW als de IND hebben zich blijkens hun beschikkingen vlijtig ingespannen om de medische behandeling van Perea tussentijds stop te zetten. Als hun opzet was geslaagd, zou Perea het wellicht niet hebben overleefd.

Als mensen zich aanwennen om hun geweten te onderdrukken, worden zij daar steeds beter in. Op gegeven moment spreekt het geweten helemaal niet meer. Dan is men rijp om ook de eigen burgers onmenselijk en vernederend te gaan behandelen. Deze trend is al lang aan de gang.

Als het Gerecht deze trend niet ombuigt, keren - door terzijdestelling van mensenrechten - de barbaarse handelingen waar de Universele Verklaring (UV) voor waarschuwt weer terug. Het is al barbaars om mensen die wij zelf hebben uitgenodigd om bij ons te komen werken, het bij wet te verbieden om te werken zonder vergunning. Oké, we breken hen de armen nog niet. Maar we zijn al wel bereid te proberen iemands medische behandeling halverwege stop te zetten.

Als dit niet barbaars is, dan is het in ieder geval *wel* onrechtmatig. Gelukkig is de poging niet geslaagd. Perea heeft het overleefd, maar dat heeft zeker niet aan SZW en de IND gelegen.

De rol van de Rechterlijke Macht in onze samenleving

2. Als het Gerecht zijn eigen rol niet herziet en blijft vasthouden aan louter marginale toetsing, dan geeft men het bestuur de rechtsvrije ruimte die de President van de Hoge Raad Feteris zo duidelijk heeft gezegd dat het bestuur niet heeft. Men ziet in deze zaak wat het bestuur er dan mee doet. De mens en het recht *tellen* dan niet meer. De wet wordt blind gevolgd.

Nog voordat wij bezwaar en beroep aantekenden, hadden wij met een beroep op *klemmende redenen van humanitaire aard* dhr. de Graaf van de IND gevraagd om Perea een kans te geven te overleven. Zie de e-mail-wisseling die als prod. V bij de zaak ECCS vs. SZW in eerste aanleg is overgelegd. Dhr. de Graaf gaf echter te kennen dat dit niet kon.

Natuurlijk kon dit *wel*, al was het alleen maar omdat art. 9 WtuBES de Minister een *discretionaire bevoegdheid* toekent. Maar, nee. Recht kent de IND niet. *Letterlijk* zegt dhr. de Graaf in het Verweerschrift IEA dat de door Perea aangehaalde mensenrechten-artikelen geen onderdeel uitmaken van de besluitvorming en daarom *dienen* buiten beschouwing te worden gelaten. Let wel, zij *dienen* buiten beschouwing te worden gelaten. Niet zij *kunnen* worden genegeerd, nee, zij *moeten* worden genegeerd. Zie prod. HB-6.

Een duidelijker bewuste terzijdestelling van mensenrechten is niet voorstelbaar. De preambule van het IVBPR schrijft voor dat zowel Staten als individuen verplicht zijn eerbied voor mensenrechten en vrijheden te *bevorderen*. Dhr. de Graaf treedt *in casu* op voor de Staat. Maar hij stelt zwart op wit dat de Staat en hijzelf verplicht zijn mensenrechten buiten beschouwing te laten.

In het Verweerschrift in Hoger Beroep doet dhr. de Graaf er nog een schepje bovenop. Hij stelt thans dat ALS Perea maar een aanvraag had ingediend op humanitaire gronden, daarop dan zou zijn beschikt. De suggestie hier is duidelijk dat de aanvraag dan zou zijn toegewezen. Deze suggestie had hij echter zelf eerder al afgekappt. In de e-mailwisseling zegt hij daarover immers niets. Dhr. de Graaf heeft zich in de e-mailwisseling helemaal niet welwillend opgesteld. Hij had toen alle gelegenheid om te zeggen hoe de situatie op humanitaire grond kon worden opgelost, *bijvoorbeeld* door indiening van een andere aanvraag. Maar dat deed hij niet.

Dhr. de Graaf had ook *ambtshalve* naar de mensenrechtelijke kant kunnen kijken en de *wel* ingediende VB-aanvraag op die grond onder voorwaarden en beperkingen kunnen toewijzen. De wet verbiedt dit niet. Ingevolge het IVBPR is hij zelfs *verplicht* *ambtshalve* naar de mensenrechtelijke kant te kijken. Maar dat deed hij niet.

Hij had de aanvraag ook kunnen aanhouden en Perea's advocaat kunnen informeren dat een aanvraag op humanitaire grond alsnog kon worden ingediend. Maar dat deed hij ook niet.

En moeten wij dan thans geloven dat als wij maar een aanvraag op grond van humanitaire redenen zouden hebben ingediend, dat dan alles goed zou zijn gekomen? Dhr. de Graaf probeert zich te verontschuldigen door te doen geloven dat zijn handen gebonden waren en dat hij *graag* Perea had willen helpen, als maar een andere aanvraag was ingediend.

Dhr. de Graaf tracht een vergulde beker te verkopen voor een gouden.

3. De IND kan zich ook gerust zo opstellen, want het Gerecht corrigeert hen toch niet. Daar rekenen ze op! Zo ziet men hoe het Gerecht, door slechts marginaal te toetsen, gaandeweg medeplichtig wordt aan het creëren van een steeds groter wordende rechtsvrije ruimte voor het Bestuur. Het is daarom tijd dat het Gerecht zijn rol herziet. Het Gerecht is de enige staatsmacht die het bestuur kan corrigeren. En als het Gerecht het niet doet, dan doet *niemand* het.

4. De zaak is waarlijk heel simpel. Er *waren* klemmende redenen van humanitaire aard. Het is natuurlijk niet redelijk en billijk om iemand in Perea's situatie bloot te stellen aan levensgevaar door zijn medische behandeling halverwege stop te willen zetten. Perea heeft premies ziekteverzekering betaald om in zulke situaties gedekt te zijn. Niet voor een halve behandeling, maar een hele. Misschien zou de Colombiaanse overheid hem te hulp zijn geschoten, als SZW en IND tijdig in hun opzet waren geslaagd. Misschien ook niet. Maar *two wrongs do not make a right!*
5. Het doet mij geen genoegen om op deze wijze te pleiten. Ik heb niets tegen dhr. de Graaf, alhoewel ook hij persoonlijk faalt. Ik heb iets tegen de overheid die steeds meer en steeds systematischer de mensenrechten terzijde stelt en daarmee precies doet waar de UV voor waarschuwt, namelijk de terugkeer van de barbaarse handelingen die het geweten van de mens geweld aandoen. En die de aanleiding waren voor de Tweede Wereldoorlog en daarna voor het opstellen en afkondigen van de UV ter voorkoming van een Derde Wereldoorlog.

Ik heb in 1984 en '85 de afdeling juridische zaken van het destijds Eilandgebied Bonaire helpen opzetten. In die tijd was een belangrijk deel van ons werk om bij elke beslissing te checken of de mensenrechten wel werden nageleefd. Als wij dan thans zien dat de IND zelfs stelt verplicht te zijn om niet naar mensenrechten te kijken, dan dwingt het geweten te waarschuwen voor het gevaar dat daarin schuilt. En ook om het Gerecht te waarschuwen dat als niet corrigerend wordt opgetreden, deze tendens steeds sterker zal worden. En als die tendens nog niet kan worden aangeduid als 'fascistoïd legisme', dan hoop ik dat duidelijk is geworden dat we daar al wel heel dichtbij zitten. En ik hoop voorts dat het Hof dit zal doorgronden en de nodige correcties zal aanbrengen. Het is nooit te laat om te beginnen. De artt. 93 en 94 Grondwet schrijven marginale toetsing helemaal niet voor. Ook het rechtsbeginsel van redelijkheid en billijkheid kan o.g.v. art. 9, lid 1, sub b WarBES door het Hof worden gebruikt om correcties aan te brengen.

Zodra de overheid weet dat er bij het Gerecht een nieuwe wind waait, zal de overheid volgen. In wezen is dit de introductie van het ongeschreven recht in het bestuursrecht, hetgeen voor het burgerlijk recht reeds vanaf het Lindenbaum/Cohen arrest in 1919 werd gedaan. Ook toen was het de rechterlijke macht die voor die grote wijziging verantwoordelijk was.

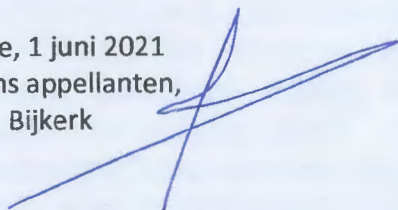
Dit kan nu weer ...

De onderhavige zaak

6. De feiten en argumenten in de onderhavige zaak zijn voldoende duidelijk in eerste aanleg en in het hoger beroepschrift uiteengezet. Wij volstaan met daarnaar te verwijzen.

Appellanten persisteren.

Bonaire, 1 juni 2021
Namens appellanten,
mr. M. Bijkerk

Gerecht in Eerste Aanleg,
zittingsplaats Bonaire
(BON 201900697)

VERWEERSCHRIFT

inzake

Ruben Ernesto PEREA RUIZ
verzoeker

tegen

de Staat der Nederlanden
de Minister / Staatsecretaris van Justitie & Veiligheid
verweerder
gemachtigde mr P. J. de Graaf

Op heden
21 JAN 2020
ter Griffie van het Gerecht
in Eerste Aanleg BES,
Zittingsplaats Bonaire
ingediend. De griffier.

De feiten:

1. Op de aanvraag tot het verlenen van een tewerkstellingsvergunning voor verzoeker is op 7 november 2018 afwijzend beslist. Op de aanvraag voor de verblijfsvergunning onder de beperking arbeid in loondienst is bij beschikking van 15 november 2018 afwijzend beslist. Tegen beide beslissingen zijn bezwaarschriften ingediend die respectievelijk op 7 mei 2019 en op 20 november 2019 ongegrond zijn verklaard. Tegen beide beslissingen op bezwaar zijn beroepschriften ingediend.
2. Verweerder ontkent en betwist de juistheid van al hetgeen verzoeker heeft gesteld, behoudens voor zover verweerder enige stelling in het hiernavolgende uitdrukkelijk als juist zal erkennen.

Relevante wetgeving:

3. Op grond van artikel 5.20 Besluit Toelating en Uitzetting BES wordt de verblijfsvergunning bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid in loondienst verleend aan de vreemdeling die in de openbare lichamen arbeid in loondienst verricht of gaat verrichten en waarvoor na toetsing aan prioriteitgenietend aanbod op de arbeidsmarkt van de openbare lichamen een tewerkstellingsvergunning als bedoeld in artikel 1, onder c, van de Wet arbeid vreemdelingen BES (Wav BES) is afgegeven.
4. Op grond van artikel 9 lid 1 sub c van de Wet Toelating en uitzetting BES kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden geweigerd indien niet kan

worden aangetoond dat degene voor wie toelating wordt verzocht over voldoende middelen van bestaan zal beschikken.

Principaal verweer:

5. Verweerder constateert dat (de werkgever van) verzoeker niet in het bezit is van een geldige TWV. Omdat een geldige TWV een vereiste is om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'arbeid in loondienst', komt verzoeker daarvoor niet in aanmerking en is het bezwaarschrift terecht ongegrond verklaard.
6. Tevens heeft verweerder geconstateerd dat de laatste vergunning van verzoeker geldig was van 12 oktober 2016 tot en met 12 oktober 2017. De aanvragen die nadien zijn ingediend (allen arbeid in loondienst) waren allen afgewezen, omdat de aanvragen TWV's waren afgewezen.
7. Voorts wenst verweerder te benadrukken dat op 16 oktober 2018 verzoeker een aanvraag arbeid in loondienst heeft ingediend, waarmee hij ook het kader voor de besluitvorming heeft gesteld. Verweerder dient daarop op de aanvraag te beschikken zoals zij is ingediend, waarbij er niet iets anders mag worden toegewezen of afgewezen dan is aangevraagd (zie artikel 5.48 BTU BES). Dit betekent dat verweerder in deze zaak hoofdzakelijk dient te bekijken of er al of niet een TWV is verstrekt. De door verzoeker aangehaalde artikelen uit de diverse mensenrechtenverdragen (waaronder de artt. 6,7,13,14 en 26 IVBPR en de artt. 6,7,9 en 12 IVESC) maken dan ook geen onderdeel uit van de besluitvorming en dienen daarom verder buiten beschouwing te worden gelaten.

WESHALVE verweerder UEA Rechter verzoekt om het beroep ongegrond te verklaren.

Bonaire, 21 januari 2020

P. J. de Graaf

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
voor deze,
Mr. P. J. de Graaf,
Procesvertegenwoordiger
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Caribisch Nederland, Bonaire